

ille omnium iudicium ^(a) damnat, cum poetas nostros ^(b) histriones facit. quod si ita est, cur non et histriones suos poetas efficit, et laurea, que poetis ducibusque solis debetur, eos exornat ^(c)? fecit ^(d) fortasse milites; qui mos apud principes in consuetudine ^(e) venit; et cingulo aureisque ^(f) calcaribus decoravit ^(g). quod quidem potest; poetas profecto facere non poterit. quod si quando tale aliquid ab histrionibus suis confectum ^(h) viderit, quale est apud Maronem aut unum ex poetis, tunc non iam poetas histriones, sed, me quoque favente ⁽ⁱ⁾, histriones suos poetas appellat. ac 10 felix quidem meo iudicio esset ^(k), si quis talis histrio qualis Maro fuit aut quivis minimus ^(l) ex poetis, in curia sua obversaretur. meminisse enim oportet iam rariores phenicibus poetas esse, quod semper phenix aliquis ^(m), licet unicus, reperiatur ⁽ⁿ⁾, ut aiunt; rarissimus autem ac vix in multis seculis unus poeta iam pro- 15 deat ^(o). rara sunt celorum munera ^(p). si cui Pierius spiritus datus est, hos iste appellat histriones, horum statuas demolitur, hos patria sua pellit, eius fortasse iudicium auctoritatemque secutus, qui poetas urbe ^(q) pellendos censuit ^(r). nam non est hec nova sententia. sed quis dubitare posset illum, cum poetas diceret, 20 de ministris scene ^(s) intendisse, his scilicet ^(t) qui fabulas agerent, quorum ludis populus ad lasciviam a bonis moribus averteretur? ^(u) sed alia est ^(v) ratio poetarum et eorum maxime qui heroica ^(w) scrip-

Dei suoi istrioni
il Malatesta avrà
fatto qualche cavaliere;
ma non ne
avrà un poeta
anche infimo, non-
ché un Virgilio,

perchè i poeti son
più rari della fe-
nice.

Vero è bene che
un antico esclu-
se dallo stato i
poeti,
ma intendeva i
poeti scenici, cor-
ruitori, non gli
eroici.

(a) *B P* iudicio (b) *Mur. om.* nostros (c) *B P R G Ra Bp* exornet (d) *P* facit
(e) *C Ar V Mur.* in consuet. apud princ. (f) *Mur.* et singulos aureis (g) *Mur.* de-
coravit. numquid et potest poetas facere? non profecto: non poterit (h) *C Ar V Mur.*
quod si quando ab histrionibus suis aliquid confectum ma Ar V om. ab (i) *C ex poetis*
nunc nominet poetas histriones. Sed me quoque favente: histriones suos poetas appelet
Ar ex poetis tunc norent poet. hist. sed me quoque faventem histriones suos poetas ap-
pellet *V* ex poetis, vocat poetas histriones, sed me quoque faventem *Mur.* tunc no-
minet poetas histriones, sive me quoque favente (k) *C Ar V Mur.* ac felix quidem esset
meo iudicio (l) *R* quivis vel minimus (m) *C Ar V Mur.* quia phenix semper aliquis
P aliquis, videlicet unicus (n) *Mur.* reperiatur (o) *Mur.* prodit (p) *Mur.* mu-
nera. et tamen si cui (q) *Mur.* qui urbe poetas (r) *B P R G Bp* min. seneca *PM in*
marg.: « *Melius Satane, nam Seneca non quadrat sententie et codex uterque habet Senecem* ». (s) *Mur.* diceret histriones, intendisse hos scilicet (t) *C Ar V Mur.* sed est alla
(u) *B P* heroycam *R Bp* heroicum *G* heroicu coll'u corr. in a

(1) Cic. *Tusc.* II, xi, 27. Il V. tace a bella posta il nome di Platone.

(2) Così BOETIUS in *Cons. phil.*, I, prosa 1, chiama le Muse della Poesia

« *scaenicae metriculae* »; e cf. PE-
TRARCA, *Invect. in med.* III in *Opera*,
col. 1104: « *non de omnibus sed de*
« *scaenicis tantum* ».